

DEBAT

■ Standpunkt

En værdig afslutning – tilbage er dyb bekymring

Af Simon Andersen | ledende chefredaktør

Østre Landsret besluttede i går, at beviserne i terror-sagen fra Glostrup ikke var stærke nok. Retten løslod derfor tre af de fire tiltalte, der har siddet fængslet siden oktober 2005 – en fjerde blev idømt syv års fængsel for at planlægge terror et sted i Europa.

Dommen er blevet modtaget stilfærdigt. Ingen har krævet strammere terror-love eller anfægtet løsladelserne. Lykkeligvis.

Hele sagsforløbet, retssagen og de efterfølgende domsafsigelser var historisk. Aldrig før har Danmark haft – ifølge anklagen – terrorister, der er født og opvokset i landet eller har boet her i årevis. Aldrig har juridiske dommere sat tre tiltalte på fri fod, som 12 nævninge ville dømme. Et sygdomstegn? Tværtimod. Sagen er en sejr for politiet, for domstolene, for retfærdigheden.

Retssagen har givet et sjældent – og positivt – indblik i det arbejde, der udføres af Politiets Efterretningstjeneste. PET har professionelt og dygtigt haft et tæt øje på de tiltalte, PET har gennemført såkaldte præventive samtaler med flere af de mistænkte og givet dem mulighed for at slippe ud af den radikaliserende, de var fanget af, og PET har samlet beviser og indicier i tusindvis i form af sms'er, chat-samtaler og aflyttede telefonsamtaler. Det vidner om, at vi har en stærk, professionel og dygtig efterretningstjeneste.

Også retssystemet har vist sig som dét, systemet bør være: garant for, at retfærdighed sker, for, at beviser er beviser, uanset hvor stærke ønskerne om en dom måtte være. De 12 nævninge ønskede, at alle fire tiltalte skulle straffes, de juridiske dommere sagde nej. Ingen i dette land, heller ikke unge muslimer med hang til religiøse love, må andet end påskønne styrken af et stærkt og uafhængigt retssystem.

Tilbage står – og det er ulykkeligt – at der i vores land, i vore forstæder, bor og lever unge, der i ånd – og efter anklagen i handling – forveksler kærlighed med had; unge, som af kærlighed til Gud måske er parat til at slå ihjel; unge, der søger tro og mening ved at ære og hylde terrorister, og som søger fællesskab, ikke i samvær og venskab med mennesker i det land, der huser dem, men på internettet og i chatrooms mørkeste kroge – hvor der er videoer med had og blod, der sprøjter, nærer vrede og had.

Glostrup-sagen endte lykkeligt for retssamfundet Danmark, uden at nogen mistede livet i en terroraktion, og uden at mistænkte blev dømt på et mangelfuldt grundlag.

Tilbage står et svært arbejde med at sørge for, at vores unge, muslimske medborgere bliver og føler sig som – danskere.

■ Tyskland

Iført traditionelle håndlavede masker og til klangen af kobjælder macherer en flok bayerske mænd gennem den sydtyske by Mittenwald. Det er en århundredgammel tradition, der skal drive vinteren bort. Foto: AP/Diether Endlicher

Ambitioner kræver mod

Sundhed • Alle borgere i Region Hovedstaden skal have et fremragende sundhedstilbud. Vi ønsker kvalitet, uanset hvor du er. Vi ønsker sunde borgere og begejstrede, dygtige og erfarne medarbejdere. Men det kræver politisk mod

Kommentar

Af Trine Petersen, medl. af hovedstadens regionsråd for De Radikale og Andreas Røpke, medl. af hovedbestyrelsen for SF i Region Hovedstaden

Region Hovedstaden udgør 6 procent af Danmarks areal og rummer næsten en tredjedel af befolkningen. Vi har 10 hospitaler på dette lille areal – nogle med afdelinger flere steder. Vi har Rigshospitalet som spids for Danmark, Færøerne og Grønlands sundhedsvæsen. Vi har landets bedste udgangspunkt for at skabe et suverænt sundhedsvæsen, men alligevel er der kun politiske ambitioner til tilpasninger – vi mener, at der skal laves forandringer med ambitioner helt oppe i det røde felt.

Som ansvarlige politikere er vi nødt til at gøre op med forestillingen om, at det er sundt at bo i en region, hvor man nærmest kan

se det ene hospital, når man står på det andet. Afstanden fra den ene ende af regionen til den anden er faktisk ret overkommelig.

Vi har chancen nu

Det er nu, vi har chancen for at gøre op med Nordens største kræftdødelighed.

Vi kan gøre op med, at 15 gange flere dør af fejl på hospitalerne end i trafikken. Med, at man kan blive hurtigt, gratis og godt behandlet for en fodvorte, men ikke altid for en psykisk lidelse. Med, at vi på landsplan bruger en milliard kroner om året på at behandle patienter, der har fået en infektion under deres ophold på et hospital. Med, at vores sundhedspersonale føler sig så stresse, at de er bange for, at det går ud over patienterne. Og med, at nogle borgere er mere underernærede, når de kommer hjem fra hospitalet, end da de blev indlagt osv.

Personalet skal have gode betingelser for at arbejde, få erfaring og dygtiggøre sig. Derfor skal vi skabe bæ-

» Hvis dit barn en dag 'bare' skal have syet en flænge i ansigtet, så skal personalet have prøvet det før – ellers bliver det måske ikke pænt. Og hvad betyder lidt ekstra transport så? Vi ved i hvert fald, hvordan vi prioriterer.

redygtige enheder med attraktive faglige miljøer. Det er uambitiøst at have en præmis om, at ingen hospitaler eller skadestuer må lukkes, for der er mangel på kvalificeret personale, så vi kan ikke opretholde alt.

Erfarent personale er en forudsætning for, at det bliver opdaget, at det ikke er

influenza, men meningitis, der forårsager din hovedpine og feber. Hvis dit barn en dag 'bare' skal have syet en flænge i ansigtet, så skal personalet have prøvet det før – ellers bliver det måske ikke pænt. Og hvad betyder lidt ekstra transport så? Vi ved i hvert fald, hvordan vi prioriterer.

Hvis du en dag får en større skade eller bliver ramt af alvorlig sygdom, er det helt afgørende, at du får den rigtige behandling – det er langt vigtigere, end at du bliver behandlet lige henne om hjørnet. Er du først kommet ind et forkert sted, kan det medføre alvorlige risici, hvis du skal flyttes.

Hvor modig er du?

Tør du være med til at skabe et langt bedre sundhedsvæsen?

Hvis du gør, så kommuniker det til regionens (andre) politikere, for vi har offentlig høring netop nu. Vi ønsker input, der kan give et skub i en fremsynet retning, før vi sidder med et uambitiøst forlig.

